

Janne Langaas har store ambisjoner for Teater Manu

TEKST Linda Kvaksrud Hansen
FOTO Dag Jenssen / Teater Manu

I en teatersal skjer det mye. Publikum sitter nær hverandre, og pusten blir nærmest synkronisert. Blikk møtes i salen, noen ler og noen blir berørt til tårer. En felles teateropplevelse kan føre til diskusjoner, refleksjoner og en forbindelse med andre mennesker.

Døves Tidsskrift møter en ambisiøs teaterleder, Janne Langaas fra Teater Manu. Vi setter oss ned, og hun begynner å fortelle om hvor viktig Teater Manu er, både kunstnerisk, som et sosialt møtested for døve og hørselshemmede og sist, men ikke minst, politisk.

– Teater Manu er viktig, både kunstnerisk, politisk og sosialt. Døve og hørselshemmede trenger tegnspråklige møte plasser på deres premisser, der de kan senke skuldrene. På teatret kan vi dele gode teateropplevelser, og så møtes i foajeen etterpå for å diskutere og dele refleksjoner.

– Teater Manu jobber politisk for å få mer midler til å produsere flere forestillinger. Vi vil oftere ut på turneer rundt i Norge. Vi er et nasjonalt teater og burde ha økonomi til å reise mer. Språkpolitisk er det viktig at vi er synlige med tegnspråket i ulike sammenhenger. Men teatret kan også være politisk ved å ta opp spørsmål knyttet til språk, identitet, kjønn, rase, seksualitet eller klasseskiller. Det skaper bevissthet, engasjement og handling rundt viktige samfunnsspørsmål, forteller Janne.

I løpet av et par år har det skjedd mye på Teater Manu. De tilbyr flere forestillinger, både store og små, i løpet av året. Ipek Mehlum har besøkt barnehager, skoler, biblioteker og lokalforeninger og fortalt eventyr og historier. For de yngste i barnehagen formidlet Ipek boka "IKKE", skrevet av Gro Dahle og Svein Nyhus, og til de eldre på døveforeningene fortalte hun en historie fra Linn Skåber sin bok "Til de voksne".

Teater Manu har to soloforestillinger i år. Først ut var "Fra ingenting..." med Ipek Mehlum. Hvis du har gått glipp av den, så får du en ny sjanse nå. Den vises under teaterfestivalen Hedda-dagene på Teater Manu både 10. og 11. juni. "Fra ingenting..." er en vakker og poetisk forestilling som tar med publikum på en reise til fortiden, der man besøker ulike kulturer og ser på deres skapelsesberetninger. Den andre soloforestillingen er Ibsens "Terje Vigen". Ronny Patrick Jacobsen spilte denne våren rundt i Norge. Det er en sterk fortelling om et menneskes kamp mot overmakten, om mot og hevn, tilgivelse og forsoning. "Terje Vigen" vises også som en del av Hedda-dagene, på Teater Manu 12. juni.

Ipek Mehlum og Ronny Patrick Jacobsen har jobbet lenge hos Teater Manu, men slutter aldri å levere. Det viser de i forestillingen "Systemfeil" av Jo Strømgren. Den hadde premiere våren 2023 og fikk gode anmeldelser både i Aftenposten, Vårt Land og Dagsavisen. I juli blir det forestillinger under Festival Clin d'Oeil i Reims.

Gjesteforestillinger hos Teater Manu

I løpet av våren og sommeren kommer det i tillegg to gjesteforestillinger på teatrets scene i Oslo. Den ene er fra Ål folkehøyskole, og ble spilt på scenen vår 27. april. Elever fra teaterlinjen skal spille "Monologer: Seks forestillinger".

Teaterlinjen er internasjonal, og elevene er fra forskjellige steder i Europa: Norge, Spania, Italia, Sverige og Polen. Den andre er "Skipbrudden" av Kompani Oval, som vises 14. og 15. juni. Det er en visuell og poetisk forestilling om avhengighet og besettelser. Forestillingen er ordløs, og historien formidles med lys, objekter, materialer og musikk.

Nye ansikter hos Teater Manu

Aino Hakala er ny på Teater Manu dette året. Hun har tidligere gjestet Teater Manu med gruppen Out of the Circle, blant annet med forestillingen Café Milano. Denne våren og høsten spiller hun i forestillingen "Capiche?!". Teaterstykket er et samarbeid mellom Teater Manu og Unge Viken Teater. Dere kan lese om "Capiche?!" i forrige utgave av Døves Tidsskrift. Også Iwona Cichosz-Yggeseth er et nytt ansikt på teatret. Hun spilte i "Livsfristen" regissert av Ramesh Meyyappan, en anerkjent regissør og skuespiller. Dere kan lese en reportasje med Iwona Cichosz-Yggeseth på side 20. Senere i 2024 får vi også se nye ansikter gjennom Manu Ung og Manu Mini.

Ambisjoner for Teater Manu

– Gjennom for eksempel Manu Ung er vi i gang med å utvikle nye, unge teatertalenter. Vi trenger nye skuespillere, regissører, scenografer og lysdesignere. Teater Manu må fortsette å vokse, og ansette faglig kompetente døve som ønsker å jobbe med teater. Vi er i dialog med Universitet Nord for å finne ut hvordan vi kan åpne dørene til teaterutdanningen der for døve og hørselshemmede. Døve må kunne utdanne seg på forskjellige teaterskoler i Norge med tolk. Jeg vil at døve skal få flere muligheter, og vil bidra til at ungdom som er nysgjerrig på teater blir trygge og får troen på seg selv, sånn at de

søker. Men vi utvikler også kompetansen til voksne. Fire personer er for eksempel på skrivekurs på Dramatikkens Hus fram til sommer for å lære å skrive dramatik.

– Teater Manu har mange ambisjoner, og vi klarer jo ikke alt. Men et prosjekt jeg har stor tro på skal vi teste ut neste år, nemlig "Manu Talk". Det skal være en tegnspråklig debattarena der vi tar opp ulike samfunnsaktuelle temaer. Jeg har også lyst til å eksperimentere med noe musikalsk og dans. Er tiden inne for å finne flere døve dansere, mon tro, undrer Janne.

Manu Ung har levert gode forestillinger to år på rad, "Ord mot ord" i 2023 og "Snøhvit og de syv ninjaene" i år. Ungdommer fra Manu Ung er viktig for fremtiden til Teater Manu.

Ungdomskompaniet ble opprettet av Janne Langaas, og drives til daglig av Ronny Patrick Jacobsen som regissør og Megan Matovich-Noddeland som prosjektkoordinator. Den samme duoen skal også lede Manu Mini-prosjektet, som først og fremst blir et digitalt tilbud til barnefamilier, med eventyr på skjerm, men som også vil være små eventyrstunder og forestillinger i barnehager og biblioteker.

– Teater Manu har vært på Deichman i Bjørvika tre ganger med eventyrfortellinger for små barn, og nå er det på tide å dra ut i landet og besøke biblioteker i andre byer også. Det er viktig for døve og hørselshemmede barn å møte tegnspråklige forbilder. Det er kanskje det aller viktigste vi holder på med: å møte de yngste med et levende og godt tegnspråk, og være gode ambassadører for den tegnspråklige kulturen, sier Janne.